

Řecické zájmovosti

Číslo 1

Ročník: XXXVIII Datum: 25. 03. 2013 Cena výtisku: 10,- Kč vč. DPH

Malá ukázka z prodejní velikonoční výstavy
ČSŽ roku 2012.
Foto pořídil Mgr. Karel Sláma.

Rok Boleslava Jablonského započal

V neděli 13. ledna, v předvečer dvoustého výročí narození, započal u básníkovy rodného domu - mlýna čp. 298 - rok, který jsme pojmenovali na jeho počest Rokem Boleslava Jablonského.

Ve 14 hodin se zde shromáždilo více než šedesát spoluobčanů, přátel a příznivců našeho rodáka, aby uctili jeho památku. Po zahrání Jablonského písně nás přivítal pan otec – Eda Adámek, vyslechli jsme báseň Pozdrav do vlasti v podání Barbory Volfové, Karel Sláma přiblížil historii mlýna i rodu Tupých. Tato část slavnosti byla zakončena zavěšením věnce k pamětní desce.

Poté jsme se přesunuli na náměstí Jaromíra Hrubého k Jablonského pomníku, kde nám několik lidových písní připomnělo jeho dobu. Projev přibližuje jeho životní osudy i vztah k našemu městu. Věnc, položený u jeho nohou pak připomíná, že tento náš rodák není u nás zapomenut, ale naopak zažívá své obrození.

Dvě vydané knihy o jeho životě, tato oslava, pouť k jeho hrobu v květnu, setkání v Masarykově háji i hlavní oslava v srpnu za účasti mnohých hostů, až po literární večer na podzim, připomenou jeho dílo i život. Jablonský si to určitě zaslouží.

100 let od narození Václava Kořínka

V neděli 24. února 2013 uplynulo 100 let od narození Václava Kořínka, účastníka zahraničního západního odboje a našeho dlouholetého spoluobčana.

Václav Kořínek se narodil v Liberci – Horním Růžodole, ale později se jeho rodina přestěhovala do Cholenic nedaleko Kopidlna. Poté odchází na vojenskou službu na Slovensko, kde zůstává až do roku 1939. Po vzniku protektorátu odchází ilegálně do Polska, kde se spolu s plk. Svobodou, bývalým legionářem, zapojil do bojů proti německým fašistům jako kulometčík u Termopolu, jak se píše v jeho vojenské knížce. Po napadení Polska Sovětským svazem je internován v lágru u Suzdalu nedaleko Moskvy. Zde panoval velmi tvrdý režim, a tak nebylo divu, že při návštěvě československých důstojníků využil možnosti odchodu z nebojujícího Sovětského svazu do československých jednotek na Středním východě.

Ve vojenském táboře v Gedeře nedaleko Jeruzaléma prodělá výcvik a stává se velitelem diverzní skupiny u 11. československého pěšího praporu – východního. Zúčastnil se bojů proti Němcům v severní Africe a dlouhou dobu bojoval při obraně Tobruku, kde spolu s ostatními československými vojáky prokázal mimořádnou statečnost, odvahu a vytrvalost.

V roce 1944 se vrací do Anglie a stává se výkonným rotmistrem II. roty československé tankové brigády a bojuje na západní frontě mimo jiné u Virkirchenu ve Francii. Za své bojové zásluhy byl několikrát vyznamenán počínaje britským vyznamenáním British military medal – uznání krále Jiřího VI. za udatnost až po československou medaili za zásluhy I. stupně v československé armádě v zahraničí z roku 1945.

Po demobilizaci pracoval jako hajný u vojenských lesů v Brdech a v roce 1946 se oženil s naší rodačkou Marií Melicharovou a v srpnu 1952 se přestěhoval do našeho města, kde prožil celý zbytek života. Jako většina západních účastníků II. odboje se od komunistického režimu nedočkal žádného uznání, ale naopak šikanování a ponižování, což velice těžce nesl. Jeho přátelé na něj vzpomínají jako na čestného, obětavého a spravedlivého člověka, který neváhal přijít na pomoc svým kamarádům kdykoliv bylo potřeba. Jeho historky z bojů o Tobruk se staly legendou a je jen škoda, že při své skromnosti o nich příliš nevyprávěl. Pověstné byly i zabíjačky u Kořínků, na kterých se scházeli jeho spolubojovníci od Tobruku, jako byl generál Klapálek či Tesařík a mnoho dalších a kde vždy panovala dobrá nálada a radost ze společného setkání.

Václav Kořínek zemřel v roce 1978 ve svých 65 letech a je pochován na místním hřbitově v jeho pravé horní části ve dvanácté řadě. Za svého života se bohužel nedočkal žádného ocenění za všechno to, co vykonal pro naši zemi a její svobodu a nedočkal se ani ocenění ze strany města. Jsem rád, že po roce 1989 byla jeho osobnost a činnost připomenuta a vyzvednuta a každý rok se skupinka pamětníků schází a za zvuků trubky pokládá věnec na jeho hrob na místním hřbitově. Václav Kořínek si to určitě zaslouží.

Dětský maškarní ples přilákal malé i velké

S velkým zájmem dětí i dospělých se setkal dětský maškarní ples, pořádaný kulturní komisí našeho města. Pečlivá příprava v širším kruhu organizátorů, z nichž každý přispěl svými nápady, se vyplatila a znamenala spokojenost dětí i jejich doprovodu.

Již před druhou hodinou se začal vyzdobený kulturní dům zaplňovat nedočkávkami návštěvníky z Řečice a okolí v očekávání dobré zábavy a nutno říci, že nebyli zklamáni. Pestré masky dětí svědčily o fantazii i šikovnosti maminek i eleganci a půvabu jejich nositelů. Celým odpolednem provázeli moderátoři Televize R1 a vyplnili ho řadou nápadů, soutěží a dobré zábavy pro děti i jejich rodiče. Pro děti bylo připraveno plno cen a odměn v podobě různých sladkostí a pochoutek, které věnovalo naše město a rovněž občerstvení v sále fungovalo ke spokojenosti všech návštěvníků.

Chtěl bych poděkovat všem organizátorům plesu z řad členů kulturní komise a za děti mohu tlumočit jejich natěšenost, s jakou očekávají příští ročník.

Divadelní ples nezklamal

S velkým očekáváním byl spojen letošní druhý ročník divadelního plesu, který zakládá novou tradici v našem městě. Jeho letošní téma, padesátá a šedesátá léta minulého stolení, oslovila širokou veřejnost, a tak již dlouho dopředu sháněla zejména ženská část našeho města vhodné oblečení po všemožných bazarech, skříních svých rodičů či babiček, a hledala i vhodné doplňky pro tuto příležitost.

Připravoval se i náš kulturní dům, který byl opět v mnoha směrech vylepšen a pod vedením nového správce Petra Žižky přivítal své návštěvníky nejenom novou výzdobou a úpravou, ale i

čistotou, vybavením a nezbytným teplem, bez kterého nelze očekávat úspěch žádné akce. O výzdobu a úpravu sálu se zasloužily členky divadelního souboru i naše Šikulky a většina návštěvníků byla velmi příjemně překvapena stavem, do kterého se náš KD dostává. Nemalé investice ze strany města se určitě vyplatí a vrátí se ve spokojenosti návštěvníků místních i přespolních.

Ples zahájilo předtančení akrobatického rock'n'rollu, které dostalo návštěvníky do varu, a poté již kapela Baret vyhrávala všem a zaplnila parket tancechtivými návštěvníky. Po druhém

vystoupení skupiny Ballare se připojila i trubka Karla Macha a jeho dechové sekce a ples vrcholil půlnoční scénkou z filmu Pelíšky v podání místního divadelního spolku. Bohatá tombola uspokojila jistě každého a přispěla k celkovému úspěchu plesu, který důstojně navázal na předchozí ples modelářský a opět přizvedl pomyslnou laťku kulturních akcí v našem městě.

Chtěl bych tímto poděkovat všem, kteří se na přípravě plesu podíleli a připravili sobě i široké veřejnosti příjemný společenský zážitek.

Modelářský ples

První akcí v nově upraveném a rekonstruovaném kulturním domě byl „Modelářský ples“ v sobotu 19. ledna. Návštěvníky přivítal nově vymalovaný sál i ostatní prostory, vydrátkovaná a naleštěná podlaha, nové osvětlení i ozvučení pódia a mnoho dalších větších či menších vylepšení včetně nezbytného tepla v celém kulturním domě. O výzdobu se postarali modeláři a Šikulky. Kulturní dům a jeho stav byl pro většinu návštěvníků příjemným překvapením.

Ples zahájilo vystoupení dětí z Aerobic Teamu Kardaška, a po té již parket patřil tanečním párům, na které bylo radost se dívat. Zejména naše dámy předvedly své nové toalety i své půvaby v celé nádheře, a tak byla společenská úroveň plesu velmi vysoká. Další dvě taneční vystoupení i tradičně kvalitní moderování Karla Slámy jenom podtrhly úspěch celého plesu, který nasadil vysokou laťku na začátku plesové sezony.

Setkání seniorů se vydařilo

Tradiční setkání našich seniorů se uskutečnilo v neděli 20. ledna v našem kulturním domě. Nově upravený a vytopený sál přivítal téměř devadesát seniorů, ale i další desítky účinkujících z mateřské i základní školy s jejich rodiči, kteří přišli naše seniory pozdravit a zpříjemnit jim toto sváteční odpoledne, na které se většina z nich těší dlouho dopředu.

Po jejich vystoupení bylo podáno malé občerstvení a Řečická kapela pod vedením Ing. Karla Macha začala vyhrávat k tanci i poslechu. Příjemná atmosféra pak pokračovala až do večera a přispěla ke zdaru celé akce.

Chtěl bych tímto poděkovat všem účinkujícím i organizátorům tohoto odpoledne za jejich práci při přípravě i vlastní realizaci této akce. Na přípravě se podílela kulturní komise spolu se sborem pro občanské záležitosti a odvedly dobrou práci a zaslouží si naše díky.

Profesionální zásah místních hasičů

Den s datem 9. 1. 2013 byl ve znamení velkého požáru, jaký naše město dlouho nepamatovalo. Kolem půl osmé ráno se na naší radnici ozval zvuk požární sirény, který svolal místní hasiče k zásahu. Popadl jsem kabát a seběhl dolů k hasičské zbrojnici a cestou jsem volal hasiče, kde se co děje. Když jsem zvedl hlavu, bylo mi vše jasné. Valící se dým neomylně ukazoval do ulice Míru. V tom však již přijíždělo první auto s velitelem místních hasičů Tomášem Tourkem a dále pak členové sboru Šimlík, Salák, Skalník a Hutr, kteří se bleskově převlékli do pracovních oděvů a tak během neuvěřitelně krátkých pěti minut vyráželo naše první vozidlo k požáru, kterým byl řadový dům čp. 235 paní Vágnerové v ulici Míru. Ulice již byla plná kouře a ze střechy domu vyskakovaly plameny, které se rychle šířily do strany k okolním domům. Naši hasiči rychle rozbali hadice a nářadí a dali se do práce při likvidaci ohně. Nejdříve bylo třeba odpojit elektřinu a otevřít střechu, aby se dostali na půdu, kde bylo ohnisko požáru.

Po deseti minutách přijelo i první vozidlo profesionálních hasičů z Jindřichova Hradce a posílilo naši jednotku ze stran, které tak bránily šíření požáru na okolní budovy. Další sbory přijely z Jindřichova Hradce, Soběslavi, Veselí nad Lužnicí a Deštné a požár začal pod přívalem vody z těchto vozů rychle ustupovat. Velké nasazení techniky i lidí přineslo výsledek a kolem deváté hodiny byl velký požár, který budil strach a obavy v celé ulici, lokalizován. Postupně se dohasila poslední ohniska požáru, který vznikl nejspíše od vadného komína, a začalo se s vyklížením požářiště. Některé vozy odjely. Zůstala naše jednotka, která začíná nakládat a vyklízet zbytky po požáru.

Chtěl bych při této příležitosti složit poklonu všem hasičům, kteří se na likvidaci požáru podíleli, za jejich rychlou a přesnou práci, která zabránila rozšíření požáru na okolní domy a i na vlastním ohnisku požáru pak zabránila rozšíření ohně do obytných prostor a minimalizovala tak škody na majetku. Obzvláště bych pak chtěl ocenit náš místní hasičský sbor, který zasáhl jako první v neuvěřitelně krátkém čase a položil základ úspěšného zdolání požáru.

Rekonstrukce společenského centra v Mnichu se rozběhla naplno

Rychlým tempem pokračuje rekonstrukce společenské místnosti v Mnichu, která započala v únoru letošního roku. Stavbu provádí firma Jindřichohradecká stavební s. r. o., která ve výběrovém řízení nabídla nejnižší cenu. Stavba by měla být hotova do konce dubna.

Stavba probíhá za velkého zájmu a spolupráce místních občanů, kteří přišli s celou řadou námětů a připomínek, z nichž většinu jsme akceptovali, a budou ku prospěchu celého díla. Součástí stavby je rekonstrukce podlah, omítek, instalací, topení, výměna oken i dveří, dostavba vstupu, oprava fasády i okapů, a celá řada dalších vylepšení. Opravit bychom chtěli i přístupovou komunikaci a okolní zpevněné plochy i vývěsní skříňky.

Po loňském roce, kdy jsme se věnovali návesním rybníkům v Nítovicích, přišel na řadu Mnich a je dalším důkazem, že město nezapomíná ani na své místní části, ale naopak tam investuje nemalé prostředky.

Hospodaření města skončilo přebytkem

Takřka neuvěřitelně zní nadpis tohoto článku v době, kdy kolem sebe neustále slyšíme o deficitu financí našeho i ostatních evropských států, ale i krajů či jiných obcí a měst. Hospodaření našeho města je již dlouhodobě vyrovnané a zdravé, a tak nepřekvapí, že i v loňském roce skončilo přebytkem ve výši 4.405 tis Kč. Tento přebytek vznikl zejména dobrým hospodařením s majetkem města, který se na rozdíl od

ostatních obcí a měst neustále zvětšuje a přes tzv. vlastní příjmy přináší do pokladny města stále více prostředků – v loňském roce téměř 16 mil. Kč. Největší příjem je z bytového hospodářství (9,8 mil. Kč), lesního hospodářství (2,45 mil. Kč) a nebytového hospodářství (1,26 mil. Kč). Významné byly i získané dotace, které přesáhly částku 7 mil. Kč.

Na výdajové straně pak důsledné provádění výběrových řízení stlačuje cenu námi realizovaných akcí neustále dolů a např. stavba školní družiny, která měla původní rozpočet 23 mil. Kč, se ve skutečnosti postavila za necelých 15 mil. Kč. Přebytek hospodaření je samozřejmě příznivá zpráva a město si může tím pádem dovolit v letošním roce některé akce, se kterými nebylo počítáno. Chtěli bychom posílit investice zejména do komunikací - rekonstrukce ulice Na Štěpnici, dokončení Školní ulice, cesta na Metel, lesní cesty v Babkách, chodníky na místním hřbitově i v Palackého ulici, do veřejného osvětlení i do rekonstrukce místní „Moštárny“, která by měla sloužit zejména mladým hasičům. Zvyšujeme i podporu místním společenským a sportovním organizacím a výrazně se zvyšuje i podpora kulturnímu a společenskému životu města, ať již proměnou našeho KD či počtem a kvalitou akcí pořádaných kulturní komisí města.

Nezbytnou součástí hospodaření města je i správa auditora, kde se konstatuje, že nebyly zjištěny chyby a nedostatky. Výsledek hospodaření dává dobré vyhlídky pro letošní i příští roky a pomůže dalšímu rozvoji našeho města.

MVDr. Petr Nekut

Počet obyvatel v našem městě v roce 2012

K 1. 1. 2013 byl počet obyvatel v Kardašově Řečici **2 290**. Z toho v Mnichu žije **84** obyvatel a v Nítovicích **80** občanů. Za loňský rok se narodilo 21 dětí, zemřelo 37 spoluobčanů. Do našeho města se přihlásilo 63 lidí a odhlášených je 76. Z těchto čísel je patrný úbytek lidí v našem městě oproti loňskému roku, a to o 29 obyvatel.

Zdeňka Bzonková

Očkování psů – 6. 4. 2013

Kardašova Řečice
Mnich
Cikar
Řehořinky
Nítovice

08.00-09.15 hodin
09.30-09.45 hodin
10.00-10.15 hodin
10.15-10.30 hodin
10.30-11.00 hodin

Alena Šašková, Marta Staňková

Sbor pro občanské záležitosti

V prvním čtvrtletí letošního roku oslavili nebo ještě oslaví svá životní výročí tito naši spoluobčané:

Božena Pivcová
Věra Tyslpretová
Růžena Hlaváčková
Marie Šťastná
Leon Wlotzko
Jana Eichlerová
Jarmila Křenková

Jiří Zmožek
Jiří Trník
Marie Rejhonsová
Miroslav Holub
Jaroslav Filip
Růžena Böhmová
Růžena Bumbrlová

Marie Pilíková
Růžena Císařová
Marie Loulová
Hana Gebrová
Jan Vodrážka
Věra Müllerová
Vlasta Kubů

Přejeme všechno nejlepší a do dalších let mnoho zdraví!

I v letošním roce dáváme zahrát písničku pro potěšení od Řečické kapely na rozhlasové stanici České Budějovice v pořadu Písničky pro radost.

Jana Chvojková

Přehled kulturních akcí na nejbližší období

Termín	A k c e
19. a 20. 04.2013	DS J. K. Tyl: Jak čert vyletěl z kůže
30. 04. 2013	Pálení čarodějnic
01. 05. 2013	Setkání u mohyly TGM
08. 05. 2013	Pietní akt u Pomníku padlých + lampionový průvod a ohňostroj
11. 05. 2013	Módní přehlídka
01. 06. 2013	Oslava MDD
08. 06. 2013	Letecký den „Kapr v luftě“
16. 06. 2013	Školní akademie
29. 06. 2013	Pouťové podium

Mgr. Karel Sláma

Škola slaví 150 let

V letošním roce oslaví naše škola 150. výročí svého založení. K této příležitosti připravujeme na 13. 6. 2013 školní akademii, na kterou jsou všichni srdečně zváni. Žáci jednotlivých tříd, včetně dětí z mateřské školky, si pro vás již nyní připravují svá vystoupení a tak si je rozhodně nenechte ujít.

21. 9. 2013 se pak uskuteční „Den otevřených dveří“, kde rádi přivítáme všechny naše bývalé žáky i pedagogy a ostatní širokou veřejnost. Touto cestou také chceme poprosit všechny, kdož mají jakékoli staré fotografie či dokumenty týkající se právě historie naší školy, o laskavé zapůjčení. Budou využity právě na Dni otevřených dveří a samozřejmě všem v pořádku vráceny.

Těšit se pak tento rok můžete i na připravovaný školní ples, který plánujeme až ke konci roku 2013, takže mluvit o bližší podobě plesu je zatím ještě předčasné.

Mgr. Jana Marešová, zřš

Lyžařského kurzu na šumavském Krampolíně se mezi 13. a 18. lednem ve výborných sněhových podmínkách zúčastnilo 31 žáků naší školy.

Zbyněk Michálek

Zprávičky z 2. třídy

Vánoční výzdoba

Připravovali jsme se na Vánoce pečlivě. Napekli jsme perníčky, nazdobili je a už jsme jen čekali na Ježíška.

Vánoční besídka

Poslední den před vánočními prázdninami jsme se veselili, tancovali, jedli a pili přinesené dobroty.

Plavecký výcvik

7. ledna 2013 jsme ukončili plavecký výcvik v J. Hradci. Plavání se nám moc líbilo, dostali jsme osvědčení s uplavanými metry.

Vaši druháčci s paní učitelkou PaedDr. Milenou Zikešovou

Školní karneval

V pátek 15. 2. 2013 se konal na naší škole karneval. Žáci deváté třídy přípravu nepodcenili. V jejich režii probíhaly soutěže, tanec a veškerý maškarní rej žáků 1. - 5. tříd. Hodnotil se tanec masek. První místo získal František Nechvátal z 5. A, 2. místo Magdaléna Pelešková coby havajská tanečnice z 2. tř. a 3. místo obsadila kouzelnice Žaneta Pivcová také z 2. tř. Sladkou odměnou byly oceněny všechny masky.

Děkujeme rodičům za dobrou spolupráci při přípravě masek. Opravdu krásné a nápadité.

Děkujeme žákům 9. třídy.

PaedDr. Milena Zikešová

Plavecká olympiáda

Dne 26. 2. 2013 se v bazénu Jindřichova Hradce uskutečnila plavecká olympiáda, které se mohli zúčastnit pouze amaterští závodníci. Naše škola přijela se 13 ti závodníky. Jednoznačně nejlepším úspěchem bylo 1. místo v kategorii chlapců 1. tříd, které vybojoval Josef Valda. Nikdo z dalších závodníků se na stupních vítězů neumístil, a tak se naše škola umístila celkově na sedmém předposledním místě. Zúčastněným děkujeme za velkou bojovnost a nasazení.

Recyklohraní

RECYKLOHRANÍ je dlouhodobý školní recyklační program založený společnostmi ASEKOL s.r.o., ECOBAT, s.r.o., EKO-KOM, a.s. a EKOLAMP, s.r.o., který si klade za cíl osvětovou činnost v oblasti nakládání s odpady ve školních zařízeních v České republice, především na základních a středních školách, spojenou s realizací zpětného odběru použitých baterií a drobného vysloužilého elektrozařízení.

Do tohoto programu je stále zapojena i Základní škola Kardašova Řečice. Sbíráme body za každé vysloužilé elektrozařízení a použité baterie. Body na konci školního roku můžeme vyměnit za pěkné ceny.

Zapojit se do sběru bodů může každý. Je to jednoduché.

Překáží Vám doma nějaké baterie nebo nefunkční elektrozařízení, přineste nám ho do školy a my se postaráme o jeho ekologickou likvidaci. Ve škole se můžete zastavit kdykoliv během dne a nechat ho třeba na vrátnici. Až se elektroodpad nahromadí, objednáme odvoz a podle hmotnosti a druhu elektroodpadu se nám přičtou zmiňované body.

Příklady elektroodpadu: součásti počítačů (klávesnice, myši, zdroje...), tiskárny, PDA, GPS, kalkulačky, telefony, **mobily**, záznamníky, rádia, radiobudíky, DVD přehrávače, MP3 přehrávače, walkmany, hifi věže, discmany, videokamery, fotoaparáty, elektronické chůvičky, domácí meteostanice, rychlovarné konvice, žehličky, fény, holicí stroje, topinkovače, váhy, všechny typy baterií používaných v domácnosti.....

Elektroodpad nesmí být demontovaný!

Velká bílá technika (ledničky, sporáky, myčky, pračky...), PC monitory, TV obrazovky nebo velké samostatné kopírky nejsou již ve škole vybírány, protože společnost nechce zastávat funkce sběrných dvorů v každém městě.

Za pomoc předem děkujeme.

Jana Marešová

Úspěch žákyně ZŠ a MŠ Kardašova Řečice

Pixelart.cz 00175351

V říjnu roku 2013 byla žákům osmých a devátých tříd nabídnuta internetová soutěž Pana Zkumavky, kterou organizuje již po druhé Střední odborná škola ekologická a potravinářská Veselí nad Lužnicí.

Celkově proběhla čtyři kola soutěže, která byla vždy tematicky zaměřena. 1. kolo se zabývalo vodou, 2. kolo půdou a zemědělstvím, ve 3. kole byly otázky zaměřeny na odpady a nakládání s nimi a 4. kolo se zabývalo potravinami.

Dne 12. 2. 2013 bylo pozváno 10 nejlepších řešitelů na školu, kam se zařadila i **Kristýna Fichtnerová z deváté třídy**. Své zážitky z vyhlášení výsledků Pana Zkumavky a strávení příjemného dne popisuje právě Kristýna Fichtnerová.
PAN ZKUMAVKA

Ve Veselí nad Lužnicí se dne 12. února 2013 konalo slavnostní vyhlášení výsledků internetové soutěže PANA ZKUMAVKY s doprovodným programem, kterou pořádala Střední odborná škola ekologická a potravinářská.

Po příjezdu do školy nejlepší řešitele a jejich doprovod srdečně přivítal ředitel pan Ladislav Honsa. Hned po přivítání a po vypití kávy jsme jeli do Madety.

V Madetě nás přivítala paní Lenka Kosová mistrová žáků SOŠEP. Na místě jsme si oblékli bílé pláště a čepice a společně jsme prošli celou Madetu s výkladem postupu výroby sýrů. Nakonec jsme měli i ochutnávku. Poté jsme se převlékli a vyrazili zpět do školy.

Ve škole nás přivítal bohatě prostřený stůl, mezi občerstvením byly i máslové sušenky s chemickými prvky z čokolády. Po usazení pan ředitel začal s vyhlášováním výsledků a

předáváním cen. Každý soutěžící dostal tričko s logem školy, ve kterém jsme se pak společně vyfotografovali.

Potom jsme se rozdělili na dvě skupiny Jindřichův Hradec a zbytek světa, ve kterých jsme dělali pokusy. Prvním pokusem bylo očkování s ukázkou působení bakterií na různé látky.

Druhým pokusem bylo zjišťování škrobů pomocí mikroskopu. Poté jsme se obě skupiny přemístily do laboratoře chemie, kde jsme si v bílých pláštích vyrobili stříbrnou zkumavku jako trofej na památku. A dále jsme zjišťovali obsah saponátu ve vodě. Všechny pokusy byly velice zajímavé a zábavné. Po ukončení pokusu jsme navštívili školní terárium, kde jsme si vyslechli od žáků zajímavosti a informace ke všem zvířatům, která se tam nacházela. A pár zvířat jsme si i mohli pochovat. Já jsem si pochovala chameleona a byl to pro mě velký zážitek. Nakonec došlo i na potězkání dvoumetrového hada. Po rozloučení se zvířaty jsme se vydali do školního minipivovaru, kde nás přivítal sládek Ivan Dufek. Ten nám řekl něco málo k výrobě piva a dospělým nabídl ochutnávku. A jak čas letěl, pomalu jsme se loučili a

odjížděli domů.

Na tento den nikdy nezapomenu, už jen proto, že jsem poznala nové lidi, viděla a naučila se něco nového a také proto, že jsem získala nové zážitky a úžasné vzpomínky. Všem bych SOŠEP doporučila, protože tam jsou příjemní lidé a nudit se tam nebudete.

Kristýna Fichtnerová, 9. třída

Zápis do mateřské školy

Vážení rodiče, 9 a 10. dubna 2013 od 10.00 do 11.30 hod. a od 13.00 do 15.00 hod. proběhne zápis do mateřské školy „Stonožka“, která je součástí právního subjektu Základní škola a Mateřská škola Kardašova Řečice.

Na doporučení veřejného ochránce práv k naplnění práva na rovné zacházení v přístupu k předškolnímu vzdělávání, byla na školní rok 2013/2014 stanovena kritéria, podle kterých budou děti přijímány k předškolnímu vzdělávání v mateřské škole v případě, kdy počet žádostí o přijetí k předškolnímu vzdělávání v daném roce překročí stanovenou kapacitu maximálního počtu dětí pro mateřskou školu. Více na webových stránkách školy (www.zskrecice.cz).

Ředitelka Mateřské školy a Základní školy v rámci správního řízení a stanovených kritérií vyhotoví Rozhodnutí ve lhůtě do 30 dnů. **Rozhodnutí o přijetí se již nedoručuje zákonným zástupcům, ale oznámeno je zveřejněním seznamu uchazečů pod přiděleným registračním číslem s výsledkem řízení u každého uchazeče. Oznámení o přijetí a nepřijetí dítěte do MŠ pod přiděleným registračním číslem bude vyvěšeno 22.5.2013 za prosklenými vchodovými dveřmi třídy „Ovečky“ a na webových stránkách školy (www.zskrecice.cz).**

To znamená, že ve většině případů nebudou mít v ruce zákonní zástupci žádný písemný doklad o přijetí a budou vycházet pouze z informací uvedených ve zveřejněném seznamu. Pokud zákonný zástupce dítěte požádá o vydání stejnopisu příslušného rozhodnutí o přijetí (přičemž nerozhoduje, z jakých důvodů či kdy tak učiní), bude mu vyhověno. Stejnopis bude mít pouze informativní charakter.

V případě nepřijetí dítěte k předškolnímu vzdělávání do MŠ na školní rok 2013/2014 budou zákonní zástupci informováni písemně doporučenou poštou.

Přijaté děti budou rozděleny podle přání rodičů, pokud to bude možné, do čtyř tříd, které jsou věkově smíšené.

Bc. Jana Jandová, zástupkyně pro MŠ

Za profesorem Karlem Koubou

Počátkem tohoto roku se ve schránce na úmrtní oznámení v K. Řečici objevilo parte profesora Karla Kouby, který zemřel ve věku nedožitých 86 let 11. ledna v Praze. Málokdo z těch, kteří se u schránky zastavili, však asi věděl, jak významná osobnost naší vědy a vysokého školství odešla v tomto ekonomovi, považovaném za předního znalce oboru, jemuž zasvětil život. To ostatně dosvědčuje i jeho pohřeb ve strašnickém krematoriu, kterého se mimo jiných zúčastnili bývalí ministři naší vlády V. Dlouhý, K. Dyba, P. Mertlík či velmi známý, hojně publikující mladý ekonom Tomáš Sedláček. Věncem zaslal též prezident republiky Václav Klaus.

V smutečních proslovech byl Karel Kouba připomínán jako vynikající učitel, respektovaný ekonom, přítel i mentor. Profesor Lubomír Mlčoch pronesl i slova o jeho pevném poutu k „rodné vísce“ Kardašově Řečici. Zde je však nutno vysvětlit, že Karel Kouba se narodil v Pleších (26. března 1927), v Řečici ovšem strávil celé mládí, a to v domku v Komenského ulici poblíž nádraží, kde dnes žije jeho švagr pan Ladislav Babický. Nadaný žák řečické školy vystudoval Masarykovu obchodní akademii v Jindřichově Hradci, za války pak pracoval dva roky jako skladník v hospodářském

družstvu skladištním a výrobním v K. Řečici, roku 1951 absolvoval Vysokou školu věd hospodářských v Praze, v následujících letech působil jako pedagog na řadě vysokých škol, koncem 50. let dosáhl jmenování docentem politické ekonomie a od roku 1964 byl vědeckým pracovníkem Ekonomického ústavu ČSAV, jehož se stal v letech 1969 až 1970 po tajné volbě na krátkou dobu ředitelem. Potom ovšem do jeho životních osudů zasáhla normalizace a Karel Kouba přijal na dlouhá léta zaměstnání v ČKD Praha. Až na sklonku 80. let se mohl vrátit k ekonomickým vědám v plné míře, když se stal pracovníkem proslulého Prognostického ústavu. V roce 1990 byl jmenován profesorem politické ekonomie a učil na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. V průběhu života přednášel i na významných zahraničních univerzitách, a to na severoamerické University of California a na Institute for Advanced Study Collegia Budapest. Výčet jeho veřejných aktivit je velmi rozsáhlý; zahrnuje mj. členství v redakčních radách předních ekonomických periodik, jakož i působení v Hospodářské radě vlády ČR a ve vědeckých radách Univerzity Karlovy a VŠE v Praze.

Na stránkách Řečických zajímavostí by však bylo dobré uvést i to, že v časech svého mládí to podobně někteří jeho vrstevníci z regionu, jak se říká, v životě daleko dotáhli (např. významný imunolog Karel Nouza či herec Josef Mixa).

Karel Kouba se také s velkým zaujetím podílel na činnosti různých spolků. Dr. Zdeněk Mráz připomíná v publikaci Kardašova Řečice znovu městem jeho zásluhy o rozvoj místního skautingu (od roku 1946 stál v čele Junáka), ale též to, že účinkoval na divadelních prknech a hrál za Řečici hokej.

Krédem profesora Karla Kouby byl výrok slavného polského nobelisty, básníka Czesława Miłosze: „ Nejsem a nechci být majitelem pravdy. Mně přesně vyhovuje putování na pomezí hereze.“ Tomuto postoji našeho předního ekonoma odpovídají i slova, jimiž na něj zavzpomínal emeritní profesor Harvardovy univerzity János Kornai: „Karel byl skvělý akademik s ohromným talentem pro ekonomickou analýzu. Všichni jej obdivovali pro jeho klidný a vyrovnaný přístup ke kontroverzním otázkám. Navíc to byl srdečný člověk, opravdový a věrný přítel, vždy připravený komukoli pomoci.“

Jan Frolík

Radonice slaví s námi dnes i před 100 lety

Tak jako si Kardašova Řečice střeží památku svého rodáka, básníka Boleslava Jablonského, nezapomínají na něj ani v Radonicích nad Ohří, kde jim byl čtyři roky kaplanem, učitelem a uctívaným básníkem. Když byla v Řečici v roce 1886 slavnost odhalení pomníku, malá ves Radonice odhalovala na faře pamětní desku. A byla to také velká sláva, které se zúčastnilo na 10 tisíc lidí. Když se u nás slavilo v roce 1913 100 let od básníkovy narození, slavily i Radonice.

Dobová fotografie z 13. července 1913 zachytila průvod, v jehož čele pochodovala a vyhrávala místní ka-pela, v němž vynikaly venkovské ženy a dívky v krásných národních krojích a dámy z města využily příležitost předvést módní klobouky. Slavnost vrcholila před farou, kde zazněly projevy obecních představitelů a významných hostů. Jedním z nich byl strahovský knihovník a někdejší radonický kaplan Cyril A. Straka, který se jako mladík zúčastnil v roce 1881 Jablonského pohřbu. Jeho výtvarně mimořádná rukopisná kniha (cca 30 x 40 cm, silná asi 6cm), nazvaná Pamětní kniha osady Radonické je významným svědectvím o zašlých časech a v současné době vzácnou archiválií Státního okresního archivu v Lounech.

Kostel v pozadí pochází z roku 1907. Stojí na místě původního románsko-gotického kostela Povýšení sv. Kříže, postaveného kolem roku 1200, jehož stav hrozil zřícením. Došlo prý k pohybům v podloží kostela, snad způsobeným řekou Ohří, která návrší s kostelem a hřbitovem z druhé strany obtéká a stěny kostela postupně vykazovaly čím dál větší a nebezpečnější trhliny. Odborná stavební komise nakonec vydala verdikt, se kterým se obyvatelé Radonic těžko vyrovnávali: kostel nelze zachránit, je nezbytné jeho zbourání. O postupném rozebírání stavby v roce 1905, při němž nechyběla snaha zachránit alespoň některé stavební prvky včetně původního mobiliáře, dává přehled nově vydaná publikace kolektivu autorů „Kostel Povýšení svatého Kříže v Radonicích nad Ohří“, která zmiňuje i dávnou historii obce a zachovává pro budoucnost důležité informace z archeologického průzkumu. Špička štítu patrové budovy, která vykukuje mezi kostelem a korunou stromu, patří škole, ve které kdysi Jablonský učil.

Když jsme v lednu zahajovali Rok Boleslava Jablonského pietním aktem u rodného domu a pomníku básníka, dovezli radoničtí věnec na jeho hrob na Vyšehradském hřbitově. Tak jako my směřujeme hlavní oslavu 200. výročí básníkovy narození na srpen letošního roku, oni budou na konci června slavit vedle tohoto výročí také 870 let trvání obce. Úctyhodné číslo připomíná rok 1143, z něhož pochází nejstarší písemná zpráva o existenci knížecího přemyslovského dvorce Radonice, který panovník, kníže Vladislav II., daroval nově vzniklému klášteru na Strahově.

Když jsme v lednu zahajovali Rok Boleslava Jablonského pietním aktem u rodného domu a pomníku básníka, dovezli radoničtí věnec na jeho hrob na Vyšehradském hřbitově. Tak jako my směřujeme hlavní oslavu 200. výročí básníkovy narození na srpen letošního roku, oni budou na konci června slavit vedle tohoto výročí také 870 let trvání obce. Úctyhodné číslo připomíná rok 1143, z něhož pochází nejstarší písemná zpráva o existenci knížecího přemyslovského dvorce Radonice, který panovník, kníže Vladislav II., daroval nově vzniklému klášteru na Strahově.

Za fotografii z roku 1913 děkuji paní Mileně Nimsové z Radonic nad Ohří.

Zdena Maršíková

Mezi nejpůvodnější znaky lidské historie můžeme zařadit cesty, které spojovaly lidská sídla od nepaměti, měnily se, zanikaly a nově vznikaly podle měnících se potřeb. V tomto článku bych chtěl poukázat na nejstarší řečické cesty, které v průběhu historie již zmizely nebo postupně mizí. Jako vodítko využívám především dílo řečického rodáka Jaromíra Hrubého a některé možnosti internetu.

V X. století a snad ještě dříve, v dobách před sjednocením českých kmenů rozprostíralo se na sever od dnešního řečického území knížectví chýnovské a na jihu knížectví doudlebské. Mezi nimi byl pás lesů široký až 20 km a hranice podle tehdejších zvyklostí procházela středem lesa. Tyto lesy se táhly západovýchodním směrem od Vltavy až po moravské pomezí a neobydlené dnešní řečické území bylo jejich součástí. Postupným sjednocováním českých knížectví přecházejí chýnovské a doudlebské území pod vládu Přemyslovců. Tím ztrácejí lesy funkci hranice a území se začíná zvolna zalidňovat.

Napříč tímto územím procházela podle toku Lužnice stezka, po níž se pohybovali obchodníci snad už v dobách Říma. Západovýchodním směrem vznikla nová cesta, jež se na ni napojila. Vycházela z Dráchova, zdolávala Lužnici, procházela po západním svahu řípeckého kopce do Zlukova, lesem Vřesná míjela Drahov a v trase dnešní silnice přicházela do Vřesné. Ve Vřesné ji ale opouštěla a pokračovala po staré, dnes již neexistující cestě k Nítovicím. Vedla přes Nítovice a dále pak do řečického údolí, kde míjela dnešní Broumovský rybník, překonávala tok řečického potoka a kolem dnešního Nového rybníka za hradem mířila do lesa Babky. Tam procházela mezi Hofmannovými rybníky, vycházela z lesa a jako úvozová cesta směřovala k Mnichu. Odtud pokračovala přes Ratiboř ke Stráži nad Nežárkou a dále k hranicím s Rakouskem. Úsek na východ od řečického potoka až do Mnichu se z větší části zachoval dodnes. Chybí pouze asi 300 metrů, které pohltil les. Část od mostku až do Babek se nazývá Zrádná cesta a je to asi nejstarší dodnes funkční dílo lidských rukou na řečickém území.

Úsek od Nítovic až k řečickému potoku není tak jednoznačný, jelikož se s časem měnil. Domnívám se, že nejstarší pravděpodobná trasa je následující. Stezka procházela Nítovicemi po současné silnici, ale za dnešním č. 49 odbočila vpravo. Překročila vrch, jenž je zbytkem hřbetu, táhnoucího se od blízkého kopce zvaného Kobyla a klesala do údolí. Prošla místem, kde byla později postavena Lustigova cihelna a v místě, kde je dnes hráz Broumovského rybníka přecházela mokřad od vody stékající z Palouků. Odtud pokračovala od lesa Sosný šikmo přes dnešní pastvinu Na pískách a řečický potok přecházela poblíž dnešního židovského hřbitova.

V pozdější době, kdy již existovala Řečice a přímá cesta spojující ji s Nítovicemi, byl prokopán hřbet vrchu Kobyla u sv. Isidora. V té době se asi změnila i trasa zemské stezky. Vedla z Nítovic přes odvážnou zatáčku pod sv. Isidorem, kde odbočila z cesty k Řečici, která vedla přes Palouky a pokračovala po trase dnešní silnice k Řečici až do místa, kde dnes stojí Lustigův kříž. Dále vedla východním směrem a mokřinu od vody z Palouků překročila nad dnešním Broumovským rybníkem a přes dnešní pastvinu Na pískách směřovala k řečickému potoku, kde se napojila na původní trasu.

Nově vzniklá cesta byla postupně vybavena strážními stanovišti, kde sídlili výběrčí cel, vojáci a různí řemeslníci, určené k údržbě cesty. Jedno stanoviště bylo na řípeckém kopci, druhé poblíž naší dnešní obce asi v místech dnešního rybníka Nového (za hradem). Cestáři, kteří museli udržovat sjízdnost cesty to v řečickém údolí neměli lehké, jelikož cesta zde překonávala dvě mokřiny. Jde jednak o vodu vytékající z Palouků a tekoucí přes dnešní Broumovský rybník do Velké Ochozi a druhá mokřina byl vlastní řečický potok s nejbližším okolím. Domnívám se, že komplikovaná údržba cesty v těchto mokřinách dala později podnět k založení rybníků Broumovského a Zrádné báby, po jejichž hrázích pak cesta vedla.

V příštím pokračování se seznámíme s druhou historickou cestou, vedoucí od Tábora k Mnichu a nejstarší cestou do Řečice.

Václav Maršík

Jindřichohradecká vzpomínka na Boleslava Jablonského

V pondělí 11. března 2013 v 19 hodin se v rámci pravidelných setkání členů a hostů spolku Přátelé starého Jindřichova Hradce uskutečnila v konferenčním sále Muzea Jindřichohradecka přednáška paní Zdenky Maršíkové, k 200. výročí narození básníka a kněze Boleslava Jablonského. Za účasti plného sálu Z. Maršíková, která je autorkou knihy o básnickově životě a díle „Těžko jest slávu“, zasvěceně promluvila o Jablonského životních peripetiích a jeho, ve své době velice uznávané, tvorbě. Svoji přednášku doprovodila obrazovou dokumentací a představením své knihy.

Večer, který obohatil letošní celoroční oslavy tohoto rodáka z Kardašovy Řečice a studenta jindřichohradeckého gymnázia, doplnil osobitou interpretací vlastních písní na básnickovy texty pan Petr Hromádka z Jindřichova Hradce. Součástí vzpomínkového setkání bylo i otevření dokumentární výstavy, kterou představil historik muzea PaedDr. František Fürbach.

Zajímavá a důstojná připomínka Jablonského významného výročí tak prostřednictvím Přátel starého Jindřichova Hradce zazněla i ve městě básnickových středoškolských studií.

Jiří Langer
předseda spolku
Přátelé Starého Jindřichova Hradce

Poděkování

Děkujeme řečickým hasičům za včasný a profesionální zásah při požáru domu v ulici Míru.

Díky nim a následně i dalším hasičským sborům nedošlo k dalším škodám.

manželé Kubíčkovi

Vzpomínka...

6. března 2013 tomu bylo 10 let, co zemřela po zákeřné nemoci maminka, sestra a teta, řečická rodačka, paní Božena Hloušková (roz. Abrahámová).

Ti, kdož jste ji znali, věnujte, prosím, na ni tichou vzpomínku.

Karel Hloušek, syn

Vážení spoluobčané,

obracím se na vás s prosbou. Pokud máte staré fotografie (Řečice), spolků, starožitností (náradí, nástroje) – nabídněte. Vše bych využil v Kardašově Řečici k založení muzea ve mlýně Volejte č. 725 053 386.

Předem srdečně děkuji.

Eduard Adámek

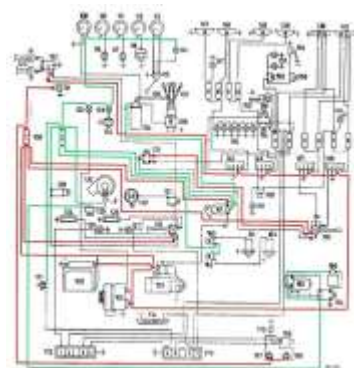
Sběr železného šrotu

Sbor dobrovolných hasičů Kardašova Řečice připravuje **sběr železného šrotu** na sobotu **13. 4. 2013** od **8.00** hodin.

ELEKTROINSTALACE ELEKTROOPRAVY

Provádíme:

- elektroinstalace
- elektroopravy,
- opravy rozvodů,
- opravy elektrických strojů a zařízení,
- opravy domácích spotřebičů
- rekonstrukce domovních rozvaděčů,
- přípravné práce pro elektrorevize

Kontakt:

Jiří Bártů ml.

Na Hůrkách 725

378 21 Kardašova Řečice

tel. +420 728 718 974

e-mail: jirka.bartu@seznam.cz

**Svátky jara jsou tu zas,
oslavte ten krásný čas.
Požehnané velikonoční
svátky,
hojnost zdraví, pohody a
lásky.**

**Příjemné prožití svátků
jara vám všem**

**přeje
redakční rada
Řečických zajímavosti**

Vydává Městský úřad v Kardašově Řečici jako čtvrtletník, IČO 00246905.

Povoleno Ministerstvem kultury České republiky pod č. j. MK ČR E 11665

Redakční rada: Zdenka Maršíková, Jiřina Tůmová, Karel Sláma,
Jitka Vondrková, František Beneš